

ת"פ 24047/02/18 - מדינת ישראל נגד מוחמד כורדי

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"פ 24047-02-18 מדינת ישראל נ' כורדי(עציר)

לפני כבוד השופט דניאל פיש
המאשימה

מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד אמיר אוליאל

נגד
הנאשם

מוחמד כורדי (עציר)
ע"י ב"כ עו"ד מאהר תלחמי

גזר דין

1. הנאשם הודה במסגרת הסדר טיעון חלקי ללא הסדר אודות העונש בביצוע עבירות נשק לפי סעיף 144(ב)רישא + 144(ג)(1) + סעיף 29 לחוק העונשין, ובניסיון לחבלה חמורה בנסיבות מחמירות לפי סעיפים 25 + 333 + 335(א)(1) + 335(א)(22) וסעיף 29 לחוק.

כמתואר בכתב האישום המתוקן המתלוננת מתגוררת בקומה שניה בבניין בן ארבע קומות עם שני ילדיה הקטינים. בין לנאשם לבין המתלוננת התקיימה היכרות מוקדמת. ביום 28.1.2018 עובר לשעה 01:00 נסע הנאשם בצוואת חדא עם אחר ברכב עם לוחית רישוי שאינה שייכת לו כשהוא נושא ומוביל אקדח FN כשהוא טוען במחסנית ובכדורים. בהגיעו סמוך לבניינה של המתלוננת ירה הנאשם בצוואת חדא עם האחר מספר יריות לדירת המתלוננת בניסיון לחבול בה חבלה חמורה. הירי פגע בדירה כאשר באותה עת שהו שם בני אדם. כתוצאה מהירי ניזוקה שמש חלון הסלון, התקרה מעל החלון בסלון, הקיר מעל ארונות המטבח וחלקה הפנימי של דלת הכניסה. הנאשם והאחר נמלטו ברכב מזירת האירוע בנסיעה מהירה כשהאחר נוהג. כעבור זמן קצר שוטרים בניידת הורו לנוסעי הרכב לעצור אך אלה המשיכו בנסיעה מהירה ופרועה ופגעו במעקה בטיחות באזור צומת עכו מזרח. נהג הרכב נמלט והנאשם נעצר במקום. האקדח נתפס בתוך הרכב.

טיעוני המדינה לעונש

2. המדינה הזכירה שמדובר בנאשם בן 20, ללא הרשעות קודמות, ששוהה במעצר מאז יום 28.1.18. נטען שתקרת העונש שקבע המחוקק בכלל העבירות בהן הורשע הנאשם - 24 שנות מאסר בפועל צריכה להוות את נקודת המוצא לקביעת העונש. הודגש שעל בית המשפט מוטלת החובה להילחם בתופעות הבזויות של שימוש בנשק לביצוע עבירות באמצעות ענישה מחמירה.

נטען ששאיתו של הנאשם לפגוע במתלוננת הכתיבה את דרכו ללא שום שיקול מוסרי ומבלי שחשב בכל אותה תקופה על תוצאות מעשיו. נטען שאמנם העבירה לא הושלמה ובדרך נס המתלוננת לא נפגעה אך נטען שעצם הירי מצביע על התנהגות ברוטלית ואכזרית.

אוזכרה פסיקה באשר לחובתו של בית המשפט להילחם בתופעת האלימות בחברה (ע"פ 8314/03 בן עוזד נ' מדינת ישראל, (07.06.2005); ע"פ 5860/14 אסף לביא נ' מדינת ישראל (06.03.2016)).

נטען שהתקיים תכנון מוקדם לביצוע העבירות, ושלנאשם יש אחריות מלאה בגין ביצוע העבירה, שנגרמו נזקים רבים לביתה של המתלוננת ושהתקיים סיכון לגרימת נזק פוטנציאלי גדול עוד יותר.

נטען שהנאשם יכול היה להימנע ממעשיו והוא היה צריך להבין את הפסול במעשיו.

3. באשר למדיניות הענישה אוזכרו המקרים הבאים:

ת"פ 3639-11-14 מדינת ישראל נ' חסארמה, (19.05.2015), שם ירה נאשם מספר יריות לעבר המתלוננים ונגרמו פגיעות בקיר. הנאשם היה צעיר ונעדר עבר פלילי. נקבע מתחם ענישה בין 2-5 שנות מאסר ונגזרו על הנאשם 3 שלוש מאסר בפועל.

בע"פ 1244/15 באסל אבו עאמר נ' מדינת ישראל (18.04.2016), הורשע נאשם בניסיון לחבלה חמורה בנסיבות מחמירות ועבירות נשק כאשר הוא ירה באקדח לעבר רכבו של המתלונן. נקבע מתחם ענישה שבין 3-6 שנות מאסר והוטלו על הנאשם שהיה צעיר ללא עבר פלילי 4 שנות מאסר בפועל. בערעור הופחת העונש ל-44 חודשי מאסר.

בע"פ 10837/08 מחמוד יאסין נ' מדינת ישראל (28.6.2009), הורשע המערער בניסיון לחבלה חמורה בנסיבות מחמירות ואחזקת נשק כאשר ירה לעבר המתלונן שהצליח לברוח. המערער היה צעיר אך בעל שלוש הרשעות קודמות. נגזרו עליו 3 שנות מאסר בערכאה הדיונית והערעור נדחה.

בע"פ 2557/11 צדיק סרחאן נ' מדינת ישראל (20.09.2011), הורשע המערער בקשירת קשר וניסיון לחבלה חמורה בנסיבות מחמירות כאשר הוא ירה לעבר המתלוננים מספר יריות שהחטיאו. הוטלו עליו 30 חודשי מאסר בפועל וערעורו נדחה.

בע"פ 3156/11 ג'אמיל זראיעה נ' מדינת ישראל (21.2.2012), מערער נעדר עבר פלילי הורשע על פי הודאתו בעבירות של נשיאה והובלת נשק והסתייעות ברכב לביצוע פשע. הושנו עליו 24 חודשי מאסר בפועל.

הערעור לבית המשפט העליון נדחה ברוב דעות.

באשר לנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה הודגש שהנאשם הודה בכתב אישום מתוקן בהזדמנות הראשונה אך מאידך הבין היטב את מעשיו והשלכותיהם. הוזכר ששירות המבחן קבע רמת מסוכנות גבוהה ולא המליץ על ענישה שיקומית. נטען שאין לסטות ממתחם הענישה בשל שיקולי שיקום.

בסופו של עניין ביקשה המדינה לקבוע מתחם ענישה בין 3-6 שנות מאסר בפועל יחד עם מאסר מותנה וקנס כספי ופיצוי למתלוננת.

טיעוני ההגנה לעונש

4. הסנגור טען שהנאשם היה רק בן 19.5 בעת ביצוע העבירות ומדובר במעצרו הראשון. נטען שהוא נותר במעצר כיוון שלא נמצאה חלופה הולמת והודגש שהשהות בתנאי מעצר קשה מהשהות בתנאי מאסר. הוזכר שהוא הודה בהזדמנות הראשונה ושהוא הביע אף בפני שירות המבחן חרטה אמיתית והודה שפעל בחוסר שיקול דעת ובאופן אימפולסיבי.

נטען שהנאשם גילה פתיחות בפני שירות המבחן ולא ניסה להמעיט בחומרת המעשה. הסנגור ביקש לראות בכך נקודת אור לקראת שיקומו.

הודגש כי נסיבות חייו של הנאשם קשות כאשר אמו נפטרה בגיל צעיר והוא הפסיק את לימודיו וחיפש תעסוקה על מנת לסייע לאביו ואז התחבר לחברה שולית.

נטען שנחסך זמן רב על ידי מתן ההודאה. כמו כן נטען שטרם הוגש כתב אישום נגד השותף.

הסנגור טען שמתחם הענישה ההולם נע בין 1-3 שנות מאסר בהסתמך על הפסיקה שהוגשה על ידי המדינה. נטען שנסיבות עובדתיות באותם מקרים שהוסברו היו חמורות יותר מאשר במקרה דנן.

נטען שניתן תסקיר חיובי ושהנאשם לא שלל צורך בטיפול.

הסנגור טען כי מתחם הענישה על פי פסיקה נע בין עבודות שירות ועד ל-12 חודשי מאסר.

5. אוזכרה הפסיקה הבאה:

ת"פ 37065-10-15 **מדינת ישראל נ' שחאדה ואח'** (17.11.2016), באותו מקרה קשרו הנאשמים קשר לזרוק רימון הים לעבר מתחם מגורים, הצטיידו בנשק חם ורימון הים. הנאשם 1 ירה לעבר כלי רכב השייכים למתלוננים והנאשם 2 זרק את רימון ההים סמוך לכלי רכב. על הנאשם 1 הוטלו 15 חודשי מאסר בפועל ועל הנאשם 2 הוטלו 24 חודשי מאסר.

בת"פ 50321-03-16 **מדינת ישראל נ' מואסי ואח'** (07.12.2016), הודו הנאשמים במסגרת הסדר טיעון בייצור נשק, נשיאת נשק וסיכון חיי אנשים במזיד בנתיב תחבורה כאשר הם זרקו בקבוקי תבערה על כביש בלילה. הוטלו עליהם תקופות מאסר קצרות של 4-6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות.

בת"פ 47161-08-17 **מדינת ישראל נ' עלסלה** (21.2.2018), בגין עבירות של החזקת נשק והובלה ונשיאה של נשק במסגרתו רכש הנאשם נשק עם אחר וכדורים רבים והוביל אותם בתוך רכבו עד לביתו, הוטלו עליו 12 חודשי מאסר בפועל.

עמדת הנאשם

6. הנאשם הביע חרטה על מעשיו, קיבל אחריות בגינם פעם נוספת באולם בית המשפט, והבטיח שלא לחזור על המעשים.

תסקיר שירות המבחן

7. בתסקיר שירות המבחן תואר שהנאשם בן 20, רווק, וטרם מעצרו התגורר בבית סבתו בטמרה ובבית אביו בכפר מכר ועבד בעבודות עפר בטמרה. אמו נפטרה לפני כארבע שנים ובעקבות כך החלה הדרדרות בתפקוד המשפחה והנאשם התחבר לחברה שולית. הנאשם החל לעבוד בגיל 17 בעבודות מזדמנות.

באשר להיסטוריה עבריינית, תואר שאין לחובתו הרשעות אם כי התנהל נגדו תיק במסגרת ביהמ"ש לנוער בגין פריצה לבניין שאינו דירה ותקיפה הגורמת חבלה עוד שנת 2016, שאז שולב בקבוצה טיפולית אך הופסקה השתתפותו כיוון שמיעט להגיע למפגשים.

באשר להליך דנן, הוא תיאר את הסכסוך שקיים בין המתלוננת לבין אחת המשפחות בכפר שיש לו קשר עמן ותיאר שביצע את העבירות על רקע פגיעה רגשית באותה משפחה.

הנאשם הביע חרטה בפני שירות המבחן ותיאר את ההליך הפלילי כמרתיע, אך מאידך שלל בעייתיות בהתייחסותו להתנהגות אלימה מצדו ושלל נזקקות טיפולית. שירות המבחן העריך את הסיכוי להישנות התנהגות אלימה ברמה גבוהה וציין שעל אף ההודאה הוא ממליץ על ענישה מוחשית ומציבת גבולות של ריצוי מאסר בפועל, ולא ניתנה המלצה טיפולית.

דין והכרעה

מובהר שמדובר במעשים המהווים אירוע אחד. הערכים המוגנים שנפגעו היו שמירה על שלום הציבור והסדר הציבורי כמו גם שמירה על הרכוש. באשר למתחם הענישה, בהסתמך על טענות הצדדים ומדיניות הענישה ובנוסף בעובדה שהתקיים תכנון מוקדם על פי נסיבות המקרה, שחלקו של הנאשם היה דומיננטי, שנגרם נזק מביצוע הירי והתקיים פוטנציאל נזק גדול אף יותר וכי הנאשם היה צריך להבין את הפסול במעשיו- מכל אלה הנני קובע את המתחם בין 18-40 חודשי מאסר בפועל.

הנאשם הודה בהזדמנות הראשונה, הוא אדם צעיר בתחילת דרכו ובא מרקע משפחתי מורכב וללא הרשעות קודמות. כל אלה מהווים שיקולים לקולא.

לחומרא יש לציין שוב שלא ניתנה המלצה טיפולית.

8. אשר על כן אני מטיל על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. 26 חודשי מאסר בפועל מהם תנוכה תקופת מעצרו של הנאשם מיום 28.1.18.
- ב. 9 חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו שיופעלו במידה ויעבור עבירות נשק או עבירות אלימות מסוג פשע.
- ג. פיצוי למתלוננת בסך ₪ 2,500 לתשלום עד ליום 31.12.18.

ניתן היום, ב' חשוון תשע"ט, 11 אוקטובר 2018, בהעדר הצדדים.